

A módosított 85/337/EGK irányelv II. mellékletének 10. b) pontja – azok között a projektek között, amelyeket hatásvizsgálatnak kell alávetni – kiterjed a városfejlesztési projektekre, ideértve a bevásárlóközpontok építését és parkolóhelyek létesítését is. A spanyol jogszabály ezt a követelményt azokra a projektekre korlátozza, amelyek városi területeken kívül esnek. A Bizottság megítélése szerint ez a korlátozás – amely általános jelleggel kizárja, hogy figyelembe vegyék a projektek kiterjedésére és jellegére vonatkozó feltételeket és küszöbértékeket – meghaladja azt a mérlegelési jogkört, amellyel a tagállamok a módosított 85/337/EGK irányelv 2. cikkének (1) bekezdése és 4. cikkének (2) bekezdése értelmében rendelkeznek. Továbbá, a városfejlesztéssel kapcsolatos tagállami és helyi szintű (autonóm közösségek szintje) jogalkotás, valamint a környezeti hatásvizsgálattal kapcsolatos helyi szintű jogalkotás alapján megállapítható, hogy a városi, illetve városiasítható területeken zajló városfejlesztési projekteket a legtöbb autonóm közösségben nem vetik alá környezeti hatásvizsgálatnak.

A módosított 85/337/EGK irányelv II. melléklete 10. b) pontjának a spanyol jogba való nem megfelelő átültetése következtében a spanyol hatóságok nem végezték el a környezeti hatásvizsgálatot a Paterna-i (Valencia) szabadidőközpont esetében, kizárólag olyan indoklással, hogy azt városi területen építenék fel.

(¹) HL L 175., 1985.7.5., 40. o.

(²) Az 1997. március 3-i tanácsi irányelv a 85/337/EGK irányelv módosításáról (HL L 73., 1997.3.14., 5. o.).

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-264/03. sz. Jürgen Schmoldt, Kaefer Isolier-technik GmbH & Co. KG és Hauptverband der Deutschen Bauindustrie e.V kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2004. május 25-én hozott végzése ellen a Hauptverband der Deutschen Bauindustrie e.V, a Kaefer Isolier-technik GmbH & Co. KG és Jürgen Schmoldt ügyvezető által 2004. augusztus 10-én benyújtott fellebbezés

(C-342/04 P. sz. ügy)

(2004/C 262/30)

A Hauptverband der Deutschen Bauindustrie e.V, a Kaefer Isolier-technik GmbH & Co. KG és Jürgen Schmoldt ügyvezető, képviseli: Prof. Dr. Dr. H.C. Hans-Peter Schneider (Rominteweg 3, D-30559 Hannover), 2004. augusztus 10-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-264/03. sz. ügyben 2004. május 25-én hozott végzése ellen.

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- semmisítse meg a végzést, és az ügyet utalja vissza az Elsőfokú Bírósághoz;
- az alperest kötelezze a közbenső kérdés költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az Elsőfokú Bíróság megállapításaival ellentétben a felpereseket az alperes alapeljárásban megtámadott határozata személyükben érinti.

A fellebbezők nyolc jogalapra hivatkoznak:

- 1) a megtámadott végzés téves tényállásból indul ki: vitathatatlan, hogy az állandó bizottság ad hoc csoportja 2002. november 22-i jelentést nem készített. 2002. szeptember 10-én és 11-én, az állandó bizottság 55. ülésén a 89/106/EGK irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerinti tiltakozási eljárásban létrehozott ad hoc csoport soha nem ülésezett, illetve soha nem fogadott el ilyen jelentést;
- 2) a harmadik fellebbező nem „saját személye érdekében” nyújtott be keresetet: vitathatatlan, hogy a harmadik fellebbező az első fellebbező „hő-, hűtő és hangszigetelési, valamint tűzvédelmi” szövetségi szakrészlegének – az e területen építési termékeket felhasználó németországi vállalkozások egyik egyesülésének – ügyvezetője, és mint ilyen az első fellebbező alkalmazottja. A harmadik fellebbező munkaköri feladatai közé tartozik, hogy az első felperest és a hozzá csatlakozott vállalkozásokat a vonatkozó nemzeti és európai szabványosítási munka keretében képviselje;
- 3) a közösségi jog a fellebbezők érdekében eljárási garanciákat ír elő. Az építésügyi állandó bizottságra vonatkozó, a 89/106/EGK irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében és (7) preambulumbekendésében található eljárási garanciáknak azokra is vonatkozniuk kell, akiket az állandó bizottság az 5. cikk (1) bekezdése alapján szükséges állásfoglalás kialakításába ad hoc csoportként szakmailag bevon;
- 4) a 89/106/EGK irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerinti eljárásban a harmadik fellebbező, mint az építésügyi állandó bizottság tagja, nemcsak az első fellebbezőt képviselte mint tagvállalkozást, hanem magától értetődően a második fellebbezőt is. Vitathatatlan, hogy a második fellebbező az első fellebbező „hő-, hűtő és hangszigetelési, valamint tűzvédelmi” szövetségi szakrészlegének tagja;
- 5) a második fellebbező négy példán keresztül mutatta be az Elsőfokú Bíróságnak a folyamatban levő szerződésekbe való beavatkozást;

- 6) az első fellebbező – anélkül, hogy ez döntő jelentőségű lenne – „tárgyalásvezető” volt;
- 7) az első fellebbező közvetlenül részt vett az európai szabványosítási munkában, valamint a 89/106/EGK irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerinti eljárásban;
- 8) az Elsőfokú Bíróság nem megfelelően határozott a költségek viseléséről.

meglétét, miközben a rendes értéket az exportárral vetette össze, ellentétben a 384/96 rendelet 2. cikkének (11) bekezdésével és a Dömpingellenes Megállapodás 2.4.2. cikkével; és/vagy

- c) elmulasztotta értékelni az összes kártényezőt, amely hatással van a közösségi ipar állapotára és tévedett a közösségi ipart ér kár meghatározásában azáltal, hogy olyan bizonyítékokra támaszkodott, melyeket közösség iparon kívüli társaságoktól származtak, ellentétben 384/96-os rendelet 3. cikke (5) bekezdésével és a Dömpingellenes Megállapodás 3.4. cikkével?

A High Court of Justice (Anglia és Wales), Chancery Division 2004. július 22-én kelt végzésével az Ikea Wholesale Ltd. kontra Commissioners of Customs and Excise ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-351/04. sz. ügy)

(2004/C 262/31)

A High Court of Justice (Anglia és Wales), Chancery Division, 2004. július 22-én kelt végzésével, amely 2004. augusztus 16-án érkezett a Bíróság hivatalához, az Ikea Wholesale Ltd. kontra a Commissioners of Customs and Excise ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a következő kérdésekről:

- i) figyelemmel a WTO (Kereskedelmi Világszervezet) vitarendezési testülete (DSB) vizsgálóbizottságának 2000. október 30-án kelt, WT/DS1412/R számú jelentésének 7.2. g) és h) pontjaiban, valamint a WTO vitarendezési testületének fellebbviteli testülete 2002. március 1-jén kelt, WT/DS1141/AB/R számú döntésének 86. és 87. bekezdéseiben foglaltakra, ellentétben-e az Egyiptomból, Indiából és Pakisztánból származó pamut jellegű ágyneműkre végleges dömpingellenes vámot kiszabó, 1997. november 28-i 2398/97/EK tanácsi rendelet (1) a közösségi joggal, amennyiben:

- a) rossz módszert alkalmazott az eladási, általános és igazgatási költségek valamint a nyereség számítására, a többször módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (2) 2. cikk (6) bekezdés a) pontjával, valamint a Dömpingellenes Megállapodás 2.2.2. ii. cikkével ellentétben;

- b) rossz módszert alkalmazott, beleértve a „zeroing” módszerét, amikor meghatározta a dömpingkülönbséget

- ii) az alábbiak közül bármelyik vagy mindegyik összegegyeztetetlen-e a közösségi joggal (beleértve a 384/96 rendelet 1. cikkét, 7. cikke (1) bekezdését és 9. cikke (4) bekezdését, figyelemmel a Dömpingellenes Megállapodás 1. 7.1. és 9. cikkeire) amennyiben azokat (i) olyan információk újraértékelése alapján fogadták el, melyeket az eredeti vizsgálati időszak alatt gyűjtöttek, és amely újraértékelés megmutatta, hogy az eredeti vizsgálati időszak alatt nem történt dömping vagy kisebb mértékű dömping történt; de (ii) a fenti rendelkezések nem rendelkeznek olyan összegek visszafizetéséről, melyek már a 2398/97 rendelet alapján megfizettek:

- a) az Egyiptomból, Indiából és Pakisztánból származó pamut jellegű ágyneműkre végleges dömpingellenes vámot kiszabó 2398/97/EK rendeletet módosító, és az Indiából származó ágyneműk tekintetében az alkalmazását felfüggesztő 1644/2001/EK tanácsi rendelet (3);

- b) az Egyiptomból, Indiából és Pakisztánból származó pamut jellegű ágyneműkre végleges dömpingellenes vámot kiszabó 2398/97/EK tanácsi rendeletet módosító, és a Pakisztánból származó import tekintetében az eljárást megszüntető 2002/160 tanácsi rendelet (4); és/vagy

- c) az 1644/2001/EK tanácsi rendelet által módosított majd felfüggesztett 2398/97/EK rendelet által az Indiából származó pamut jellegű ágyneműkre kiszabott végleges dömpingellenes vámot megerősítő 2002/696/EK tanácsi rendelet (5)?

- iii) az 1644/2001, 160/2002 és a 696/2002 rendeletek összegegyeztetetlenek-e továbbá a 384/96 rendelet 7. cikke (2) bekezdésével és 9. cikke (4) bekezdésével és az arányosság alapelvével, amennyiben a hatályba lépésüket megelőző időszakra olyan szintű dömpingellenes vámot engedélyeznek, amely nem szigorúan arányos a dömping mennyiségével vagy a kárral, melyet a vám kiegyenlíteni szándékoztak?